

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Stefán Éva ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Horváth Ferenc ügyvéd által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. március 6. napján meghozott 36.P.25.340/2009/38.számú ítélete ellen, a felperes részéről 39. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel meg nem támadott részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 75.000 (hetvenötezer) forint + ÁFA mértékű másodfokú perköltséget, továbbá térítsen meg az államnak felhívásra 240.000 (kettőszáznegyvenezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a keresetében a 2008. április 15. napján elszenvedett közlekedési balesetével okozati összefüggésben felmerült vagyoni és nem vagyoni kára megfizetésére kérte kötelezni az alperest gépjármű kötelező felelősségbiztosítás alapján.

Az alperes a kereset jogalapját nem vitatta, azonban a kereset elutasítását indítványozta, mert álláspontja szerint a már teljesített összeggel kompenzálta a felperes kárait.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 11.390.990 forintot, ebből 6.000.000 forint után 2008. április 15-től, 53.680 forint után 2008. május 23. napjától, 8.290 forint után 2008. június 18-tól, 194.900 forint után 2009. április 3-tól, 32.910 forint után 2009. május 15-től, 11.210 forint után 2009. június 18-tól, 1.500.000 forint után 2009. október 29-től, 3.410.000 forint után 2011. április 1-től, 180.000 forint után 2011. május 10. napjától számított késedelmi kamatai, valamint a már teljesített tőkeösszegek után számított késedelmi kamatokat. Kötelezte az alperest 2012. április 1. napjától havi 155.000 forint járadék megfizetésére. Rendelkezett az ítélet előzetes végrehajthatóságáról. Mindezeket meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 304.800 forint perköltséget. Kötelezte az alperest 590.500 forint kereseti illeték és 87.200 forint szakértői díj állam javára történő megfizetésére, míg a fennmaradó 309.500 forint kereseti illeték állam általi viseléséről határozott.

Az elsőfokú bíróság az ítéletének indokolásában megállapította, hogy a kárfelelősség a Ptk. 345. § (1) és 339. § (1) bekezdésén, míg az alperes helytállási kötelezettsége a 190/2004. (VI. 8.) Kormányrendeleten alapul. A Ptk. 355. § (1), (3), (4) bekezdése alapján az egyes kártételekről - a fellebbezéssel támadott körben - az alábbiak szerint határozott:

Megállapította, hogy a káresemény a felperes testi épségével, egészségével, emberi méltóságával kapcsolatos, Ptk. 76. §-ban szabályozott személyhez fűződő jogainak sérelmét jelentette. Tényként állapította meg, hogy a felperest igen fiatal korában érte a baleset, amely 100%-os munkaképesség-csökkenéssel járt, bal karját, bal lábát csonkolni kellett, baleseti maradványállapota végleges, folyamatosan mozgásszervi rehabilitációra, pszichiátriai gondozásra, gondozó, háztartási kisegítő, közlekedésben kísérő igénybevételére szorul, a mindennapi élettevékenységét a baleset súlyosan, hátrányosan megnehezíti. Megállapította, hogy a húgycső és végbéltáji sérülések a széklet, vizelettartásban akadályozzák a felperest, tisztasági betét és pelenka használatra szorul, továbbá fájdalmai is vannak, amelyek egy része fantomfájdalom, a művégtagok hordásával együtt járó fájdalmak. Mindezek alapján a kárkori ár- és értékviszonyokra és a bírósági gyakorlatra figyelemmel a felperest megillető nem vagyoni kártérítés összegét 18.000.000 forintban határozta meg, amelyből levonásba helyezte az alperes által térített 12.000.000 forintot, így további 6.000.000 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte az alperest. Utalt arra, hogy a más ügyekben megítélt nem vagyoni kárösszegeknek a jelen per eldöntésére nincs kihatása. Ugyanakkor súlyozottan vette figyelembe, hogy a baleset 27 évesen érte a felperest, élete végéig megnyomorítva, családjá életében betöltött helyét, családfői szerepét megváltoztatva, sérülései miatt élete végéig gondozásra szorul, a családi élete elnehezült.

Az első fokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, annak részbeli megváltoztatását, a nem vagyoni kártérítés tőkeösszegének 3.000.000 forintra leszállítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegét a felperesnél a balesettel ok-okozati összefüggésben megállapíthatóan

kialakult hátrányok súlyához, a balesetkori ár- és értékviszonyokhoz, valamint a kialakult bírói gyakorlathoz képest túlzott mértékben állapította meg. Figyelembe véve valamennyi, perben feltárt tény, körülményt, a szakértői véleményben tett megállapításokat, a baleset következményeként a felperest ért hátrányok súlyával arányosnak és teljes körű kompenzálására alkalmasnak a pert megelőzően már kifizetett 12.000.000 forint nem vagyoni kártérítési összegen túl további 3.000.000 forintot tartott.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Kiemelte a felperes kirívóan súlyos, maradandó sérüléseit, azok szövődményes következményeit, amelyek alapján nem tartotta túlzottnak az elsőfokú bíróság által megítélt összeget Utalt egy akadálymentesített ház vételi és sportcsoportban részvételi szándékára, az ár- és értékviszonyokra, valamint más ügyben megítélt nem vagyoni kárösszegre.

A fellebbezés nem alapos.

Az első fokú ítélet ellen kizárólag az alperes nyújtott be fellebbezést. A fellebbezés kizárólag a nem vagyoni kártérítés címén megítélt marasztalási összeget támadta 3.000.000 forint erejéig. A Fővárosi Ítéltábla ezért az első fokú ítéletet a Pp. 228.§ (4) bekezdés és 253.§ (3) bekezdés alapján kizárólag a fellebbezési kérelem korlátai között bírálta felül.

A perbeli baleset következtében a felperest ért sérüléseket, maradványállapotot, a balesettel okozati összefüggésben fennálló hátrányokat, a mindennapi életvitelben fennálló nehezítettséget az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével, helytállóan állapította meg, mely ténymegállapításokat az alperes a fellebbezésében nem tett vitássá. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azonban a rendelkezésre álló adatok alapján annyiban pontosítja, hogy a felperes házasságából a gyermekei 2001 és 2002 évben, azaz a balesetet megelőzően születtek.

A felperes a balesetet 2008. április 15. napján szenvedte el, így az ekkor érvényesült ár- és értékviszonyok alapján kellett a bíróságnak mérlegelnie a nem vagyoni kártérítés összecszerűségének megállapításakor a felperes életkorára, családi állapotára is figyelemmel a felperest a perbeli balesettel összefüggésben ért fizikai, pszichés és a mindennapi életvitelben jelentkező hátrányokat. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított összecszerűség az alperes peren kívüli teljesítésére is figyelemmel a másodfokú bíróság megítélése szerint nem aránytalan, ezért annak leszállítására kellő indokot nem látott.

A fellebbezési ellenkérelemben foglaltak miatt a másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a jövőbeni vagyoni kiadások, vagyoni hátrány a nem vagyoni kárpótlás mértékének meghatározásában irreleváns; a felperes nincs elzárva attól, hogy a később esetlegesen felmerülő vagyoni kárát az alperessel szemben érvényesítse.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253.§ (2) bekezdés értelmében a Pp. 254.§ (3) bekezdésben foglaltakra is tekintettel helybenhagyta.

Az alperes eredménytelen fellebbezése folytán a másodfokú perköltség viseléséről a Pp. 78.§ (1) bekezdés alapján határozott, amelyben a felperest képviselő ügyvéd díját a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3.§ (2), (5) bekezdés, 4/A.§ (1) bekezdés alapján számolta el, míg az alperes által le nem rótt fellebbezési illetékről az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdés szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 3. § (1) bekezdés h) pont és (2) bekezdés alapján a Pp. 85/A. § (4) bekezdés szerint rendelkezett.

Budapest, 2012. szeptember 25.

Dr. Németh László sk.
a tanács elnöke

Dr. Merőtey Anikó sk.
előadó bíró

Dr. Madarász Anna sk.
bíró

A kiadmány hitelül: